

ГОВОР АКАДЕМИКА ЧЕДА ВУКОВИЋА НА ОТВАРАЊУ СКУПА

Другарице и другови,

Научни скуп „Црногорско-македонске књижевне, језичке и културне везе” одржавамо у вријеме наших тешких искушења, али и са надом у смјелије, друштвено праведније и људскије кораке наше заједнице.

У разгранатој сарадњи наше Академије, везе са Македонском академијом наука и умјетности имају видно мјесто.

Било је природно да у заједничка истраживања буде укључен и живи простор који је између нас. Мислим на Косово.

Но — да се сликовито изразим — ми данас успостављамо ваздушни мост сарадње преко Косова, гдје албанска иредента тежи да подрије темеље Југославије.

Са разлогом сам увјерен да су научници и умјетници ове земље и сада на страни угроженог човјека било гдје у свијету, а особито на тлу своје домовине. Па бих рекао: од сарадње као што је наша данашња нема убојитијег оружја наспрам свих изазова.

Дозволите, стога, да вас подсјетим.

У Скопљу је септембра 1985. године одржан научни скуп „Књижевно-културне везе између Македонаца и Црногораца од најстаријих времена до данас”, и то са осамнаест учесника. Скуп је успјешно организовала Македонска академија. Послије тога објављен је зборник саопштења, веома солидно припремљен. Дужни смо да за све то изразимо захвалност и признање члановима и сарадницима Македонске академије.

Према томе, ово што данас чинимо само је наставак претходног нашег окупљања.

С тиме у вези неопходно је да учиним двије напомене.

Већ онда, у Скопљу, било је препоручено да се тематски оквир скупа прошири и на област линвистике. Тако смо и поступили, а то је био основни разлог што смо унеколико измијенили назив овога нашег окупљања. Молимо да се то уважи.

Осим тога, били смо слободни да на сарадњу позовемо и научнике из других наших република и покрајина. Срдачно им захваљујемо на одзиву — изишли су у сусрет жељи да нам окупљања имају југословенски карактер.

Овим скупом, дакле, ми заокружујемо, али не затварамо могућности даљег истраживања македонско-црногорских веза. Подразумијева се, наравно, да ћемо развијати досадашње и нове облике сарадње са другим нашим академијама. Ваља то чинити јер смо нераздруживо упућени једни на друге. Уз то, научно-истраживачким радом можемо допринијети освјетљавању нашег заједничког хода кроз вријеме, с погледом на будућност.

Увјерен сам да ће се у том смјеру кретати наш дводневни рад. Кажем „дводневни”, а знам да га данима не можемо мјерити.

Остаје обавеза наше Академије да публикује саопштења и са овог скупа, уз наду да ће на томе порадити заједнички уређивачки одбор наших двију академија.

Користим прилику да најсрдачније поздравим колеге из Македоније и других република, као и све госте и учеснике скупа. Поздрављам, уједно, представнике друштвених гласила који ће пратити наш рад.